

אֲשֶׁר עַלְּאָה אַסְּחָר לֹן. אשרי חלקו בעולם זהה ובעולם הבא, שהרי אנחנו יושבים בקדושה העליונה ואש עליה מיפה אותנו מסביב, שהרי באדראה נפרס עליהם בעין הפרוכת הנקראת פרסה הנזכרת لكمן (דף קל"א ע"א) אשר בה ירדו הארות י"ג תיקוני דיקנא דא"א, ובאשר היו דורשים באיזה תיקון היה יורד אור גדול מאותו תיקון ומאריך כל זמן הדרשה, ואח"כ היה עולה התיקון למקוםו המקורי לו **וְהִיא בְּלֵתְקִינִין עַלְּאָין דִּיקְנָא קְדִישָׁא, אַתְתִּקְנָנוּ וְאַתְעַטְרָנוּ וְאַסְּחָרָנוּ לְדִיבְתִּיחּוּ** והרי כל התיקונים העליונים של הדיקנא הקדושה של א"א, נתקנו ע"י רשב"י וחבריו ונתעטרו למעלה ב"ג תיקוני דיקנא, והקיפו את פני א"א שם מקומם. **וְהִיא תְּקִינָנָא דָתְלִיסָר, הִיא תְּקִינָנָא יָאָה, דָבִיה אַחִידָן כֹּלָא** וזה התיקון הי"ג הוא תיקון נאה ויפה שבו אחוזים וככלולים כל הי"ב תיקונים, כי תיקון הי"ג כולל כולם. **כֹּלָהוּ מַתְפִּסְפִּין לְמַזְקָפָרְיָשָׁא לְקַבְלִיה** כל הפרצופים והעלמות משתווקים ומתחאים לזרוף ולהגביה רשם בגנו כדי לקבל הארחה ממנה בסוד "באור פני מלך חיים". **מַגִּיה תְּלִין בְּלֵ אֲגֹזָן דְּבִזְעִיר אֲנָפִין אַחִידָן** במזול הי"ג תלויים ונוחזים כל הנשמות המושרשות בו"א. **מַגִּיה תְּלִין עַלְּאָין וְתְתָאָין** בזה המזול תלויים العليונים שהם או"א והתחתונים שהם זו"ז. **וְכֹל גָּנוֹזָן עַלְּאָין וְתְתָאָין גָּנוֹזָן בִּיה, וּבִיה כְּלִילָן** וכל הגניזין العليונים שהם מוחזין דאו"א, וכן המוחזין התחתונים של זו"ז, גנוזים בתוך המזול הזה וגם הם כוללים בו, שהרי הוא כולל בתוכו את כולם. **וְאֵיתָהוּ מַזְלָא דְמַתְזָלִי מַגִּיה כֹּלָא** ומזול הי"ג הוא המזול שכולם נשפעים מהם שכל השפע נזול ממן. **ךְא הָוּ תְּקִינָנָא שְׂלִימָתָא**

דאשליים לבל תקונין. דא אשליים לבל תיקון הי"ג הוא השלמות שהרי הוא משלים את כל תיקוני הדיקנא קדישא ואין אחריו תיקון אחר.

מסביר רשב"י שתיקון הי"ג כולל כל הי"ב תיקוני דיקנא דא"א **תאנא אלין תקונין אקרזן ימי קדם.** יומין קדרמאין **דרקדמאי** למדנו שאלו י"ג תיקוני דיקנא דא"א נקרים "ימי קדם", ככלומר ימים של א"א הנקרה קדם כי הוא פרצוף קדום וראשון של עולם האצילות, וימיו קדומים יותר מימי ז"א הנקרים ג"כ קדומים. **ואגון דאשתחחו בזעיר אנפין אקרזן ימי עולם** ואותם תיקוני דיקנא שנמצאים בו"א נקרים ימי עולם על שם ז"א. **וთאנא אלין ימי קדם, כלחו מתקנן בתקונא דדיקנא דעתיקא דעתיקין טמירה דטמירין** ולמדנו, כי אלו ימי קדם שהם י"ג תיקוד דא"א כולם מותקים ומוסדרים בזקן של עתיק שבעתיקים שהוא חוקן שבזקנים והוא א"א, שהרי הוא זקן לגבי או"א זקן שבזקנים לגבי זוז, וגם א"א הוא טמיר וגניז בא"א שהם טמירין וגנוזים בתור זוז. **והאי דתיליסר כליל להזון בפה דאתמר** זה תיקון השלושה עשר כולל כל הי"ב תיקונים כמו שלמדנו. **ורא יומא לא ארכליל בהדריהן, אלא הוא כליל כליא** וזה הימם שהוא תיקון הי"ג, הוא אינו בכלל הי"ב תיקונים אלא כלל הי"ב תיקונים נכללים ונתקנים בו.

ובזהו זמא דאתער עתיק יומין בתקונין דלעילא ובאותו הזמן דהינו לעתיד לבא, בעת שיתאטפו כל הגויים לבא לירושלים במלחמות גוג ומגוג, שאז יתעורר עתיק יומין שהוא פרצוף א"א בתיקונים שלו העליונים,

ואומר שלעתיד יתעוררתו תיקוד דז"א ולא במו בזמן דוד המלך שאו התעוררו תיקוד דז"א במ"ש "מן המיצר קראתי יה". **ההוא אתקרי يوم אחד ביה זמין לאוקיר דקניא** כי אז בזמן הגאותה במלחמות גוג ומגוג הוא תיקון ה"ג שנ Kra יומ אחד, כי אחד גימי"ג והמלחמה תהיה על ידי המול התהтон מול ה"ג, שבתיקון זה עתיד הקב"ה להתכבד ולהתגדל ולהתقدس בזקנו של א"א במול ה"ג. **הוא רכתי ביה זמין מבלא** וזה מש"ב יום אחד הוא יודע לה', ופירוש לבדו היינו יותר מכל תיקוני דינא, אפי' שבכל ה"ב תיקונים כוללים בו וגם על ידם תיעשה מלחמות גוג ומגוג, בכל זאת הוא העיקר שייעשה על ידו. **הוא רכלייל כלא** ודוקא הוא תיקון ה"ג שככל כל התיקונים הוא יכול לעשות הפעולה במלחמות גוג ומגוג. **הוא רלא אתקרי בשמא ידייע** הנה הפסוק אמר يوم אחד יודע לה' לא יום ולא לילה כלומר אין לו שם ידוע, יום או לילה, בחינת זכר או בחינת נקבה, אור או חושך. **דתניין באתר ראית יומ אית לילה, רלית יומ בלא לילה** שלמדנו שככל מקום שיש בחינת يوم שהוא ז"א יש לילה שהוא נוק' דז"א, כי גם בתחוםים ה"ן בבי"ע והן בעזה"ז אין ים בלי לילה. **ומשם דההוא זמנה זמן יהא דיקרא דדקנא** ומפני שבאותו הזמן לעתיד לבא במלחמות גוג ומגוג שיתגללה הכבود של חזקן, והחזקן של א"א יאיר אור גדול וייהיו רחמים גדולים על עם ישראל **וזהוא בלחוודי ישטבח** וכל ההשפעה תהיה על ידי המולא בלבד, **לא אתקרי לא יומ ולא לילה, רלית יומ אקרי אלא מסטרא דילן.** רלית לילה אקרי אלא מסטרא דילן ואותו הזמן לא יקרה לא יום ולא לילה,

ההימוד היומי

כִּי יּוֹם וְלִילָה הַמִּזְוֹן וְאֶתְתוֹן זָמֵן דְּמַלְחָמָת גּוֹג וּמִגּוֹג הַוָּא בָּא"א, וּבָא"א אַין הַנוּק' נְפֻרְתָּה אֶלָּא צָר אֶחָד זָכָר וְצָר אֶחָד נְקַבָּה וְהָם גּוֹף אֶחָד, כִּי אַין הַיּוֹם נִקְרָא אֶלָּא מִצְדָּע שֶׁלּוּ שֶׁאֲנַחְנוּ אֲחֹזִים בְּזָ"א, וּבָנָן אַין הַלִּילָה נִקְרָאת אֶלָּא מִצְדָּע שֶׁלּוּ כִּי אֲנַחְנוּ אֲחֹזִים בְּנוּק'.

וּמְשֻׁום דָּהָא תְּקוֹנָא בְּלִיל בְּלִיל, לֹא אַתִּידָע וְלֹא אַתְּחַזֵּי מְגַנִּיה

וְלֹפִי שָׂוָה תִּקְוֹן הַיּוֹג' בָּוֹלֵל כָּל הַיּוֹבֵט תִּקְוּנִים, לְכָנָן לֹא יוֹדֵעַ לְנוּ וְלֹא יְהִיָּה נֶرְאָה לְנוּ אֲפִילּוּ לְעַתִּיד לְבָא אֵם הַוָּא יוֹם אוֹ לִילָה. **וּמְגַנִּיה נְגִיד מְשֻׁחָא דְּרִבּוֹתָא,**

לְתִלְיסָר עִבָּר מְבוּעִין וּמִתְּקוֹן הַיּוֹג' שֶׁהָוָא הַמּוֹל הַתְּחִתָּה, יִמְשָׁר וַיַּדְשַׁפֵּעַ שֶׁל שְׁמַן הַמְשֻׁחָא שֶׁהָוָא אָור פְּנִימִי שֶׁבְּתוּר הַשּׁוּרוֹת לִיּוֹג' בְּחִנּוֹתָה שֶׁל הַשּׁפּוּוֹת, כִּי הַוָּא בָּוֹלֵל כָּל הַיּוֹבֵט תִּקְוּנִי דִּיקָנָא. **לְכָל אָנוֹן דְּלִתְתָּא דְּגַהִירִין בְּהַחְוָא מְשֻׁחָא**

וְהַמְשֻׁחָא זוֹאת נִמְשְׁכָת בְּבִחְנָת מְוֹחִין, לְכָל אֶוֹתָם הַפְּרִצּוֹפִים שְׁמַאיִרִים מִזָּה הַאוֹר הַפְּנִימִי שֶׁבְּשֻׁעְרֵי דִּיקָנָא. **בְּתִלְיסָר תְּקוֹנִין אֶלְין אַתְּתְּקוֹנָא דִּיקָנָא קְדִישָׁא עַלְאָה** בִּיּוֹג' תִּקְוּנִים אֶלָו נִתְּקֹן הַזָּקָן הַקְדוּשׁ הַעֲלִיוֹן שְׁבָא"א. **וְאֶלְין תְּקוֹנִין דְּבָהָא דִּיקָנָא, מִתְּתְּקוֹנָן וְגַחְתָּן לְבַמָּה עִבָּר** וְאֶלָו הַתִּקְוּנִים שֶׁבּוֹהָה הַדִּיקָנָא שְׁבָפְנִים דָא"א, מִתְּתָקְנִים וַיּוֹרְדִים לִכְמָה צְדִידִים שֶׁמִתְפַשְׁתָה הָאָרָתָם בְּכָל עֲולָמּוֹת בִּיּוֹג', עַד שָׁאֲפִילּוּ אֲנַחְנוּ בָּאָן בְּעֵホָה"ז מִקְבָּלִים שְׁפָעַ, בַּמְ"שׁ בְּנֵי חַי וּמוֹזָנִי לְאֹנוֹ בְּזָכוֹתָא תְּלִיאָא מִילְתָא אֶלָא בְּמוֹלָא תְּלִיאָא מִילְתָא. **וְלֹא אַתְּחַזֵּן הַיּוֹד מִתְּפַשְׁטִין וְהַיּוֹד נְפִקִין** בְּלֹומֶר אַעֲפָה שְׁהָאָרָתָם יוֹרְדָת בְּכָל הַעוֹלָמּוֹת עַד אַלְיָנוֹ, עַכְ"ז לֹא נָרָאִים אֲפִילּוּ בְּעֵין הַשְּׁכָל אֵיר הַם מִתְפַשְׁתִים בְּכָל הַעוֹלָמּוֹת וְאֵיר יוֹצָאים וַיּוֹרְדִים. **מְבָלָא אָסְתִּימָו וּמְבָלָא אַתְּטִמְרָו** מִכָּל הַנּוֹבִיאִים וְהַחֲכָמִים וּבָעֵיל רֹוחַק נְסִתָּם רָאוֹת הַתְּפִשּׁוֹתָם וּמְכוֹלָם הַמִּגְנָן בָּזָמֵן יִצְאָתָם לְהָאֵר לְתַחְתּוֹנִים. **וְלִילָת**

הַלִּימּוֹד הַיּוֹמָיִן